

La încoronare.

Lipsa Ardelenilor s'a simțit.

Situația politică neprietnică a făcut ca marea sărbătoare a neamului să nu fie așa cum se cădea. Încoronarea trebuia să fie ocazie de bucurie pentru întreaga țară, pentrucă nuse încorona numai un rege, ci împlinirea nădejdiilor unui neam întreg, și tresărire de bucurie trebuia să cuprindă sufletul tuturor. Și n'a fost așa! Guvernul de azi n'a voit să fie. El a finit, cu încăpăținare, să facă singur încoronarea . . . și a făcut-o.

Dar cine se aștepta ca numai câteva mii de cetățeni să ia parte?

Cine credea că totul se va petrece fără entuziasmul cerut? Și, totuși, așa a fost! Nimic din sincera explozie de bucurie, totul se desfășura sarbăd, rece. Imensele tribuni, goale, lăsau să se vadă semnul absenței unora . . . vrednici de-a lua parte la serbarea pentru ajungerea căreia au lucrat și suferit. Cine și-ar fi închipuit că la încoronare la Alba-Iulia, vor lipsi conducătorii Ardealului, și că numai vechii sfetnici vor lua parte?

Ce spune Dl Jorga despre Alba-Iulia.

Alba-Iulia s'a prefăcut în mare parte sub îngrijirea primarului Sava, rămas sub trei regimuri pentru a face numai administrație. Am apucat supl unguiri orașul încoronării, care avea aproape înfățișarea unui mic centru galițian. Caracterul lui străin ieșea la iveală dela prima vedere. Ce puțin lucru însemna bisericuța românească a părintelui Rusan, pe care-l regăsim, îmbătrinit, ori aceia ortodoxă, unde slujește azi părintele Teculescu! Azi nu numai că alături de catedrala catolică am refăcut biserica lui Mihai Viteazul, dar i-am dat, dacă nu patina care e numai în puterea vremii, măcar proporții care, unite cu ale edificiului ale „chiliiilor“ înconjurătoare, pot înfrunta concurența.

Biserica, zidită aproape în locul vechii clădiri a lui Mihai Viteazul, are liniile celei din Târgoviște a lui Petru Cercel, tratele cuceritorului. Mica schimbare de proporții care a trebuit să se introducă pentru a o face în stare să primească pe invitații la încoronare n'a adus nici o stricăre a armoniei originalului. Colanada și marile clădiri cu care se termină creșterea însemnată totalului, care e impunător.

La ieșire lângă vechea episcopie catolică, un bătrân, oprit în loc privește îndelung la lucrări. Observat de noi, el sprijină pe umăr burghesa-i umbrelă și se strecoară iute către clădirea din fund, vechiu palat al prinților Ardealului. E epi-

Cine ar fi crezut că poporul nu va năvăli, cu zecile de mii, să vadă pe cei cărora se închină în icoană? Vinovat pentru oprirea manifestării de bucurie a poporului față de Suvverani rămâne guvernul de azi. Și marele dascăl al neamului, dl N. Iorga, a spus acest lucru: Puteau veni și mai mulți căci acestea de o serbare a poporului și ar putea fi cu toate necesarele măsuri de pază, și o serbare populară. Dar atât de puțin s'a văzut mândrul port al văilor noastre, care ar fi trebuit să fie înfățișate întreg, din fundul Bucovinei până la Dunăre și de către Tisa până în apele Nistrului, prin cei mai aleși reprezentanți ai nației în cele mai pitorești din costume.

Ici și colo veșmântul alb și negru al Sibiului; altfel mai mult lume de prin prejurul orașului, cu câteva steaguri. Brăul roșu, brăul albastru, cingătorile de luptă ale Românilor din Ardeal contra atâtor asupriri, se vedeau doar din când în când. Și cât am așteptat peste sgomotosul „Ura“ al soldaților, acel inimicos „Trăiască“ al Ardelenilor în care sună toată generositatea și tot avântul rasei.

scopul Majlath. În sufletul omului crescute în apropierea curții habsburgice și legat prin toate fibrele ființei sale de trecutul care s'a încheiat aici, și pe pragul căzărnilor apărătoare ale căruia se ridică azi biserica românească, să se poată strecura o amintire a românului făgărașean, Voevod al Ardealului, din care se coboară? Din A. L.

De-ale vremii.

Guvernul și ziarul „Erdély“.

Ministerul Cultelor din București a invitat pe episcopul Majlath să binevoiască a lua cele mai severe măsuri împotriva ziarului profesorilor dela seminarul teologic „Erdély“ și contra redactorului responsabil dr. G. Floznic, care prin un articol de fond „agita preoșimea romano-catolică contra Te-Deumului cu ocazia încoronării Suvveranilor“. Până la clarificarea situației Ministerul a suspendat plata salariului cuvenit Dlui G. Floznic.

Dl. Floznic — cum ne spune — nu numai n'a agitat nici odată în ziarul „Erdély“ contra Te-Deumului, ci a publicat în chiar corpurile ziarului (Nrul dela 15. Oct.) o invitație a episcopului pentru celebrarea oficiului divin cu prilejul încoronării („Imádkozzunk e napon . . .“). Dacă articolul înșinuat („Koronás király“) ar fi fost scris contra Te-Deumului, zice Dl. Floznic, așa fi agitat direct contra unei dispozițiuni a autorității mele bisericesti. Dar o astfel de supoziție e exclusă, dacă se consideră direcția și spiritul gazetei noastre. — Ar fi nu numai de prisos, ci chiar dăunător a comenta un articol așa, cum nu corespunde adevărului. Prin aceasta numai s'ar obicnui cititorii, să caute preluțindeni cugetări ascunse și secrete ce de fapt nu există.

CLOPOTELE SUNĂ PARTIDUL NAȚIONAL.

de Regina Maria.

Regina Maria a scris pentru „Neamul Românesc“ următorul articol:

Auzi cum sună clopotele, și sună, sună, sună!

Multe clopote am auzit eu sunând în feturile clipe ale vieții mele; adopte vesele și jalnice, clopote de sărbătoare și clopote prevestitoare, dar clopotele ce astăzi sună au un sunet deosebit.

Cam multe glasuri laolaltă, ele veșesc că o țintă a fost atinsă, că un scop a fost îndeplinit, că un vis s'a înfăptuit; ele se înalță ca o rugăciune fierbinte, doar ca în această singură zi, toate inimile să bată la fel, căci îngăduindu-l Domnul ca această zi să vină.

Din neam în neam, creșcuți în credința că Domnitorii au o sfântă chemare de îndeplinit, ziua încoronării noastre, în ochii întregului nostru popor, nu poate fi pentru noi decât o zi de rugăciune și mulțumire către Cer, o zi în care cu umilință îngenuchem, amintindu-ne de făgăduiala noastră, nu numai de a domni, dar și de a sluji.

Am slujit după luminile noastre, am slujit cu inimile pline de dragoste; nădejdea ne-a susținut și, credința în poporul nostru a fost temelul pe care ne-am sprijinit.

Lung a fost drumul ce a dus spre această zi, lung, anevoios și plin de jertfă, și lung și anevoios ni mai stă încă drumul înaintea noastră, învelit în taina zilelor ce au să mai vină.

Dar clopotele sună: . . . ele chiamă tot omul la bucurie, la bucurie și nu la teamă, nu la ură și nici la îndoială.

Așa de puternice și de stăruitoare sunt glasurile lor, pare că ar fi chiar bătăile inimii mele, care pătrund prin toată țara și umplu toate colțurile ei, și fiecare bătăie de inimă pare că se preface într-o amintire, ce ne duce înapoi pe lungă, lungă cale pe unde am venit, înapoi, tot înapoi, pe vremea când eram copilă, o copilă cu coama bălană într-o țară îndepărtată, peste care domnia o regină foarte bătrână.

Acea regină foarte bătrână este bunica mea și trăiește într'un castel foarte mare de granit cenușiu, în care sălășluiesc nălucile unor regi de pe alte vremuri.

Este mică acea împărăteasă, foarte bătrână și surâsul și-a păstrat ceva din sfaia unei tinere fete; totuși, chiar fiii ei încărungiți tremură înaintea ei, și numele ei este mai mare peste tot pământul.

O văd venind spre mine pe un coridor, ce pare nesfârșit pentru mintea mea de copilă.

Păreții sunt acoperiți cu prea frumoase și vechi tablouri și mica și bătrâna Doamnă se sprijină pe brațul unei slugi indiene îmbrăcată în alb.

Cât e de mititică! Și portul

este la fel cu cel din tinerețea ei, dar este negru, căci ea niciodată nu uită jalea văduviei sale.

Da, este mititică! Dar ce respect impune, ce măreție are, și, când se oprește ca să privească printr'una din ferestrele deschise, ea-și arunca ochii pe mari înfînderi ale parcului, mari și fără sfârșit ca niște frumuseți ale naturii, de care visam în visurile noastre.

Verde este iarba și uriași sunt copacii, iar drumurile sunt pline ca masa, căci aceasta este Anglia, frumoasa Anglie, țara în care m'am născut . . .

Și iarăși văd pe mica, bătrâna Doamnă; de astădată cu ochii mai pricepuți, căci am crescut și sunt fată măricică. Ea este condusă într'un jeț roșu, pe roate, pe coverta unui frumos vas ce alunecă încet prin fața unor șiruri și șiruri de vase de război, o forță uriașă de monștri de fer cu tunuri pusderie, și toată această mare flotă saluta pe mica Doamnă bătrână de pe-jețul cel roșu.

Steagurile fâlfăie. muzicile cântă și mii și mii de marinari o aclamă din toate puterile lor. Și regina Marii Britanii și Irlandei, împărăteasa Indiei, se uita liniștită la această minunată priveliște.

Și o mai văd încă odată. — Acum este în cucernica și vechea biserică mănăstirească, unde ea a fost încoronată acum șasezeci de ani și unde un lung șir de înaintași au fost încoronați înaintea ei.

Ea șade pe jețul gotic, pe care nu este voie să șadă decât Regi și Regine.

Lumina care pătrunde prin ferestrele colorate de sus de tot, arunca înaintea picioarelor ei fel de chipuri în colorii minunate strălucitoare.

Reputincioasă și mititică și foarte bătrână este această mare Regină, care a domnit șasezeci de ani, dar copiii și copiii-copiii ei sunt adunați împrejurul ei, și când privește dela fața unuia la fața celuilalt poate că ar vrea să știe care va fi ursita fiecăruia?

Sună clopotele, sună . . . și azi, eu, nepoata ei, voi fi încoronată alături de soțul vieții mele și pe când ascult glasurile vesele ale clopotelor, mă întreb dacă bătrâna, foarte bătrâna Doamna e oare mulțumită cu aceia, pe care ea a trimes-o într-o țară îndepărtată, ca să duca înaintea o datină, în care ea credea; și acum, alături de mine, stau două din strănepoatele ei; și ele sunt regine — regine tinere, tinerele —, și eu, mama lor, cu inima plină de nădejde și de încredere în viitor, mă gândesc că și ele vor îndeplini cu smerenie datinile moștenite dela părinții și strămoșii lor . . .

Și clopotele sună, sună, sună . . .

Maria

Regina a Romaniei

Ce scriu gazetele? Part. national va constitui un nou element de viata sanatoasa pentru politica vechiului regat.

Rezerva înțeleaptă în care partidul național s'a ținut până acuma merită toată lauda. Pornind dela anumite convingeri, el a refuzat să „descalce“ în vechiul regat. Aceasta i-a atras învinuirea de regionalism; dar el a preferat să îndure învinuirea decât să-și jertfească ideea. Din capul locului, o atitudine de admirat, mai ales în țara noastră, care se zbate încă în tradiția vechilor partide.

Unirea fusese proclamată, dar îi mai trebuia realizarea practică în amănunte. Și aceasta ridică noi probleme și cerea noi eforturi. Partidului național îi revenea în cea mai mare parte această sarcină. Și ori câte capacități și energii ar avea în rândurile lui, nici odată ele nu puteau fi prea multe. Iată un motiv pentru partidul național de a nu se risipi în prea multe direcții, ci de a prefera să mai rămâie în vechiul cadru.

Dar au mai fost și altele. Guvernele noastre au greșit amar, suprimând la iuteală organismele de guvernare din provinciile liberate — organizme cari de altfel, puteau să rămâie

și pentru totdeauna, ca bază a descentralizării. Partidul național n'a căzut în aceeași greșală.

Cel puțin în sfera posibilităților lui, acolo unde nimeni altul nu putea să dicteze, el a așteptat ca schimbările să se facă dela sine, prin evoluția firească și nesilită.

În vechiul regat se găsesc oameni, — unii cu trecut politic — cari își oferă conlucrarea. Partidul îi primește, întru cât nu se opune vre-o deosebire de principii. Comitetul a hotărât solemn să nu facă în vechiul regat nici o propagandă. Cine găsește singur îndemnul în propriul său suflet, să vie!

Și de astă dată, iarăși, — o atitudine care onorează pe conducătorii ardeleni: ei disprețuiesc goana după partizani și nu înțeleg să facă o politică meschină de concurență.

Socotim că partidul național va constitui un nou element de viață sănătoasă pentru politica vechiului regat. Împreună cu prea puținele organizații în adevăr democratice el va duce lupta pentru doborârea arbitrarului politicianist.

DELA ACADEMIA ROMÂNĂ.

D-l Iorga despre principalele faze ale războiului nostru.

D. profesor N. Iorga a citit pasagi din lucrarea sa publicată cu ocaziunea încoronării. Poporul bătut de multe nevoi — spune eruditul istoric — judecă pe om după ceea ce știe să facă atunci când e la grea cumpănă. Așa judecatu-s'a Ștefan cel Mare când a luat hotărâre după înfrângerea suferită, Mihai Viteazu atunci când a desălecat înaintea Împăratului pentru a-i spune dreptatea. Brâncoveanu când, cu cea mai mare durere în suflet, privea moartea alor săi, Tudor Vlad avea înaintea ochilor scena vânzării de la Golești.

D. Iorga spicuește apoi din Cartea Regelui, care va apare în curând, pasagiile mai de seamă.

Inceputul campaniei.

Vorbește de primele zile ale campaniei noastre, de înaintarea în Carpați și retragerea, de înfrângerea de la Jiu de luptele din jurul Capitalei și retragerea în Moldova. Regele Ferdinand I a plecat cu ostașii săi cu lacrimile în ochii dar cu speranța vie în suflet ca și Ștefan după înfrângerea de la podul Neamțului. Regele spunea: „Aspirațiile și jertfele de azi mă leagă și mai puternic de națiunea română“.

Prima lui grijă, în acele

vremuri, a fost să dea pământ la săteni, la scumpii lui ostași, și acest lucru l'a accentuat în mesagiul de deschidere a parlamentului.

Mai departe cartea pomeneste de cumplita iarnă când suveranul plângea, dar când speranța tot nu-l părăsea. (Ianuarie 1917).

Refacerea ostirilor.

În primăvară Ferdinand I spunea: „Vom făuri prin spadă întregirea neamului românesc“. Ostirile noastre încep a se refăce . . . Ferdinand I privea înduioșat la trupele refăcute ce treceau sub steaguri. Ministrul aliat Albert Thomas asigura pe rege că vom avea în curând Ardealul . . .

O! zilele frumoase ale lui Iulie când au apărut voluntarii ardeleni! . . .

Iată marile lupte de la Mărăști, regele era în mijlocul ostașilor săi învingători. Armata rusă era în defecțiune, pe când Mackensen își îmbulzea, oștile la Siret, Regele Ferdinand era la un pas greu, dar era neclintit ca și stânca.

El spunea: „Voi rămâne până ce vom avea un singur soldat“.

Vin Mărășoștii. Amurg roșu al victoriei românilor.

La 13 August Ferdinand I

mulțimea oștenilor săi pentru salvarea neamului. O dorință tot mai vie a suveranului era ca săteanul ostaș să între cât mai repede în posesia pământului ce i s'a dăruit.

Un capitol dureros.

D. Iorga vorbește apoi de rușinoasa pace austro-germană, de veninul contelui Czernin, care cerea înlăturarea dinastiei, în timp ce un grup de politicieni neromâni sprijinea la București aceste cereri...

Guvernul Brătianu demisionează și generalul Averescu este însărcinat cu formarea guvernului.

La Iași poporul plânge căci iubitul general Berthelot pleacă isgonit de pacea austro-germană.

Vine ministerul Marghiloman cu dureroasele negocieri de pace: ni se lua Dobrogea, ni se lua munții.

Regele Ferdinand I, cu credința cea mare în suflet, a închinat la 4 Martie în biserica catolică și s'a rugat mult, mult pentru România Sa.

Raze de soare.

Zorile frumoase se întrezăresc la orizont: Basarabia se unește la 28 Aprilie la Patria-Mumă.

Regele aștepta plin de speranțe la Bicaz.

Veștile bune sosesc una după alta, Sârbii au luat Uskuebul armata bulgară este bătută, Germanii cer pace președintelui Wilson, contele Tisza făgăduiește autonomie naționalităților.

Plin de nădejde, suveranul iubit vine la Iași. Aci, sosesc delegații ardeleni pentru a cere unirea.

La Praga avem un guvern cehoslovac, iar la București la Athénée Palace sunt aclamați aliații.

La 23 Octombrie se unește cu regatul dulcea Bucovina.

Vine în sfârșit apoteoza: francezii trec Dunărea la Zimnicea în țară fiind un guvern militar Coandă. (Cei de față aplaudă frenetic pe generalul Coandă, care se găsește în sală).

Truda Reginei.

Savantul istoric continuă a citi apoi din „Cartea Reginei“. In vremurile de grea cumpănă scumpa noastră regină se gândea mereu la un ajutor pentru a scăpa țara.

În costum de infirmieră. Ea era când în spitalele din spatele frontului sfidând moartea, când la spitalele din Iași tixite de răniți și exantematici. Regina avea mare credință că zilele de restriște vor trece. In paginile mărețe pe cari le-a scris atunci spunea: „Țara mea va fi țara mea“.

Ea mai spunea: „Numai pe fiul meu al doilea îl vom trimite în Anglia iar noi ceilalți vom rămâne aci cu poporul scump nouă“.

Mai departe se vorbește de viața reginei la țară, la valea Bistriței. Aci, regina a petrecut nopți nesfârșite de lacrimi, printre cari însă se întrezărea licărirea unei speranțe. In Novembrie 1918 mult iubita regină Maria își făcea intrarea în București... „O răsplată n'a fost mai bine meritată de un mare suflet luptător“.

D. Iorga a fost viu aplaudat.

Din. A.

STIRI.

Fluturi cari opresc trenul. S'a întâmplat în Franța. Un tren accelerat, care mergea de la Paris spre orașul Saint-Amour, a fost silit să se oprească înaintea unui pod, din cauza că șinele erau coplesite de niște fluturasi albi, cari zăceau acolo cu sutele de milioane și roatele trenului nu puteau să se învârtă, căci lunecau pe trupurile atâtor gănganii. Nici n'a putut trenul să-și continue drumul, până când nu s'au coborât frânații și au măturat de pe șine această zăpadă vie.

Mulumita Publica. Doi membri distinși ai Societății vânătorilor din loc, D-nii Vasile Mucea și Victor Löw, în una din zilele trecute au aranjat o mare vânătoare. In speranța mării reușite, D-lor și-au invitat toți prietenii intimi la o cină de epure în restaurantul „Pare“ din loc. D-lor însă au făcut socoteala fără de birtaș. Au făcut ca țiganul care a spus nevastei sale să pună oala la foc, până când opurele era încă în pădure. Când s'a ivit primul epure, D-lor văzându-l așa mare la urechi, s'au speriat și au tulit-o la sănătoasa. După ce s'au convins că epurele nu fugo după ei, ci în direcție opusă, s'au oprit, iar D-l Löw, revenindu-și în fire din prima buimăceală, a exclamat:

Uite teteo mâncu-i nasul, Cit de iute schimbă pasul.

Au tras apoi după epure, dar fără de rezultat. Epurele fugă de minune, iar D-lor nu se prea pricepe la meseria vânătorului. (Dovadă că mai în vara trecută D-l Löw a tras după un porc dela 6 pași, fără ca să-l nimerească.) Si acum urmează buclucul. Oaspeții erau invitați, iar epurele era în pădure. Ca să iasă din încurcătură, D-lor și-au umplut ranițele cu porumb, pe care la moara din Bărbant l-au măcinat. In capul orașului au muls o vacă, iar la acest lapte au mai adăugat vreo 2 litre de apă, și așa, la marele ospăț de epure, și-au ospățat invitații, cu mămăligă cu lapte. In-

vitații pe această cale aduc sincere mulțumite D-lor Mucea și Löw, pentru cina cu care au fost împărtașiți.

In numele invitaților: Ion Barbalungă.

Despagubirile anuale în natura pe care Germania a fost obligată să le dea României în valoare de 20 milioane lei aur se vor da anul acesta numai în materiale pentru C. F. R. de care avem absolută lipsă

Cununie. D-na Ecaterina Sturza și D-l Eugen Radu, comerciant, Alba-Iulia, vor serba cununia la 26 Octombrie a. e. în Abrud-Sat. Felicitările noastre.

Din porunca. Avem sub ochii noștri un ordin dat de un secretar comunal din județul Arad primarului comunal din Rostoci în ajunul serbărilor încoronării. Iată ce spune acest ordin dat fără îndoială la ordin de mai sus:

Plescuța, 11 Octombrie 1922. Primarului comunei Rostoci. Iți trimit 4 bucați legitimații pentru delegații cari trebuie să meargă la Alba-Iulia sub greumânt de-a fi pedepsiți cu 5 mii lei, dacă nu vor merge. Deci Vineri în 13 Oct. 1922 la ora 5 d. a., toți să fiți la stația din Acința cu merinde pe trei zile, îmbrăcați de sărbătoare. Tranu gratis.

(ss) I. Hardut m. p., „s. notar“.

Acest document ne desvălește în toată golătatea mijloacele cu cari s'a pus la cale alaiul oficial brătienist dela Alba-Iulia. G. Tr.

La Timisoara a murit în urma unei grele operații, dr. Vasile Chiroiu, membru fruntaș al partidului național, fost prefect de Maramureș, îndată după proclamarea unirei, și apoi deputat sub regimul averscean.

Lloyd George prim ministrul Angliei a dimisionat. Bonar Lav formează viitorul cabinet.

Parlamentul s'a desehis Luni (23 l. e.) fără participarea opoziției, afară de dl Iorga.

Serbarea scolara, în amintirea lui A. Barseanu s'a ținut Duminică. După serviciul religios la biserica din centru, elevii liceului M. Viteazul și elevele școlii civile

împreună cu profesorii au trecut în sala Urania, unde de I. Sandu dir. liceului a ținut o frumoasă cuvântare, arătând luminoasă figură a lui A. Barseanu, care și-a închinat întreaga viață muncii. A urmat corul elevilor, o declamare și citirea unui discurs de-al lui A. Barseanu.

Din Lupta. D-le Director. Cereți cititorilor d-v. să privească la vitrina bibliotecii Cartea românească din bulevard. Acolo e expus un tablou calendar cu titlul „Făuritorii Țării Românești“. Alături de vovezii țării românești și de membrii Familiei noastre regale se află numai doi oameni: Brătianul tatăl și Brătianul fiul! Cred că țara întreagă trebuie să cunoască odată mai mult obraznicia fără margini a acestor oameni.

Un Cetățean.

Pentru dl Comandant al garnizoanei. Mai mulți cetățeni ni s'au plâns, că, Miercuri, făcându-se controlul militar, în curtea cercului de recrutare, un soldat imbrăca o brosură de 4 pagini — fiecărui o brosură de 4 pagini — pe care sta scris prețul de 2 lei, pentru prețul de 5 lei. Nu credem, că dl Comandant are cunoștință, despre acest lucru, căci dlui n'ar admite ca 2 poezioare — prin faptul că sunt dedica te M. M. Lor și se pomenește în ele de Alba-Iulia și Moldova să fie impuse pentru 5 lei. Socotim că se va corecta cazul și „marii patrioți“ vor fi pedepsiți — cum se cuvine.

Licitatie successionala. Successiunea văduvei Herman Moskovitz se scoate la licitație și anume: Casa și instalația prăvăliei din Str. Regina Maria No. 13. Licitația publică se va ține în cancelaria Notarului Public din Alba-Iulia în ziua de 30 Octombrie a. e. ora 10 a. m. Prețul de strigare împreună cu instalația prăvăliei este 210.000.— Lei. Licitația mărfurilor, mobilărilor și altor mobile aparținătoare successiunii, se va face în localul prăvăliei din Str. Regina Maria No. 13, tot la 30 Octombrie p. m. ora 3. Informațiuni detaliate asupra condițiilor de licitație se dau la cancelaria Notarului Public în oarele oficinose.

Un ziar cinstit romanesc este e comozara pentru casa fiecarui Roman. Abonati dar Alba-Iulia

Am onoare a Vă aduce la cunoștință, că preluând prăvălia de coloniale și delicatose a firmei Cretariu & Cie., o voi conduce de azi încolo sub firma:

IOAN METEA

sunt sigur că atât On. Clientela a firmei celei vechi, cât și vechii mei clienți îmi vor da tot sprijinul și încurajarea, iar cât mai privește pe mine, îmi voi da toată silința să-mi servesc mușterii cu cea mai mare conștiințiozitate și deplina lor mulțumire.

Cu deosebită stimă Ioan Metea.

Vand 20 Cosnite

Moderne Sistem, Dzirson Sistemul Tarei toate complete cu usi de sticla si rame. Cosnitele sunt noi si vapsite in diverse ferite colorii.

AVRAM DARGA

Alba-Iulia.

Singurul loc pentru Ondularea parului Manicur si Pedicur N-A-D-E-R, in edificiul hotelului EUROPA.

Abonati-va cu totii la Alba-Iulia.

Geza Szegő

NOU! BUN SI EFTIN! Stofe de dame in latime dubla 79 lei. NOU BUN SI EFTIN. Au sosit tot felul de stofe pentru sezonul de iara. Stofe de Roglan si Velur. Gloturi, Scherge, Vater etc. etc. Asortiment bogat de stofe pentru dame și bărbați. Mare depozit de corapi pentru dame și cărbai. Cele mai scuzute prețuri.

Magazin de galanterie pentru doamni si doamne.

Ne'ntâlnim? — Se înțelege... Unde-i vinul cel mai bun? La Folkend in Europa. Să mă crezi, dacă ți-o spun. Loc de chef și voie bună Unde vrei mai bun măi frate... La Folkend in Europa. Vino, și-ai să-mi dai dreptate.

Vapseste-ti locuinta numai la M. SCHÄCHTER Str. Rosiorilor 6. Modele românești cele mai frumoase, gobelin și mătase. Văpsesc locuințe, biserici, uși ferestre și mobile, cu prețurile cele mai reduse.

S'a deschis Tipografia si Libraria „Ardealul“ Sucursala Alba-Iulia.

VINEA soc. pe actii pentru comertul de Vinuri si derivatele lor. Deposit ALBA-IULIA Str. Rosiorilor. Capital deplin varsat 5 milioane. Cumpara si vinde vinuri in cantitati cat de mari.

IZVORUL institut de credit si economii S. P. A. Sucursale: Ighiu, Muras-Uioara, Teius, Zlatna. Face toate operatiunile de banca. Primeste depuneri spre fructificare in conditiunile cele mai favorabile. Sectie americana. Sectie de marfuri.

BANCA CENTRALA PENTRU INDUSTRIE SI COMERT, SUCURSALA ALBA-IULIA SEDIUL: CLUJ. CAPITAL deplin varsat Lei 50.000.000. REZERVA Cca Lei 20.000.000. FILIALE: Alba-Iulia, Arad, Brad, Hateg, Sibiu, Turda. ADRESA TELEGRAFICA CENTRALA Telefon No. 68. Tot felul de operatiuni de banca si comerciale.

Fabrica de tigla si caramida TAMBO Biroul: Str. Plevnei No. 1. CASELE DR. MARZA. Telefon 72.

Benzina, Valvolina si Ulei regal Nr. 00. Depozit permanent de benzina și ulei pentru automobile, treacătoare și mo'oare pentru mori — la banca „IZVORUL“ Alba-Iulia.

Pentru sezonul iernii cele mai bune GHETE — sunt ale fabricii — „TURUL“ Cele mai noi forme. De vanzare la firma „Turul“ Alba-Iulia Piata Mihai Viteazul (Tusi). Cea mai mare fabrica din tara. 150 de sucursale in tara si strainatate.

Societatea Generala Transilvaneana De Comertiu Pe Actii Alba-Iulia fosta NANDOR FUCHS. Numai in mare pentru comerciantii. Mare magazin stabil de textile, coloniale si maruntisuri. Cu preturile cele mai scuzute. Serviciul cel mai solid.